

Sygn. akt: I 1 C 1551/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 września 2015 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Piotr Jędrzejewski
Protokolant:	protokolant Monika Welka

po rozpoznaniu w dniu 21 września 2015 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa Prokura Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W.

przeciwko C. B. (1)

o zapłatę

I. Oddala powództwo.

II. Kosztami procesu obciąża powoda uznając je za uiszczone w całości.

UZASADNIENIE

Powód Prokura Niestandaryzowany Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedziba w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego C. B. (2) kwoty 4.170,62 zł wraz z należnymi odsetkami ustawowymi oraz kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż powyższe zobowiązanie pozwanego wynika z umowy zawartej między pozwaną a (...) SA umowy bankowej. Przedmiotowa wierzytelność w drodze umowy cesji z dnia 30 grudnia 2010 r. została przeniesiona przez (...) SA na rzecz powoda stając się tym samym aktualnym wierzycielem.

/pозew – karty 5-6/

Na rozprawie w dniu 21 września 2015 r. pozwany zaprzeczył istnieniu tej wierzytelności.

Sąd zważył, co następuje:

Wobec nie przedstawienia przez powoda żadnych dowodów z wyjątkiem oświadczeń prywatnych, którym pozwany zaprzeczył niemożliwym było ustalenie stanu faktycznego.

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie spornym było istnienie między powodem Prokura Niestandaryzowany Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedziba w W. a pozwanym C. B. (1) zobowiązania w wysokości 4.170,62 zł wraz z odsetkami umownymi za opóźnienie w zapłacie.

W myśl ogólnych zasad na powódzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, zaś na pozwanym obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jego wnioski o oddalenie powództwa. W niniejszej sprawie powód dochodząc zapłaty w/w kwoty powinien wykazać zasadność obciążenia pozwanego fakturami na kwoty których dochodzi, charakter umowy jaka łączyła strony, jakie świadczenia w ramach tej umowy powinien pozwany ponieść na rzecz poprzednika prawnego powoda oraz zasadność domagania się na podstawie tej umowy zapłaty kwoty takiej jak wskazana w pozwie od pozwanego. Zdaniem Sądu to powód jako profesjonalista, od którego wymaga się staranności w wyższym stopniu, powinien ponieść wszelkie konsekwencje związane ze swoją niedokładnością, zaniedbaniem i niekonsekwencją. Mając na uwadze jedną z podstawowych zasad postępowania cywilnego, a mianowicie obowiązku udowadniania faktów i twierdzeń przez stronę wywodzącą z tychże faktów skutki prawne, określoną w dyspozycji art. 6 k.c., Sąd uznał, iż to rzeczą powoda było dążyć do zgromadzenia i przedstawienia Sądowi należytego rodzaju dowodów. Wszelkie zatem zaniechania podejmowania takich działań przez powoda, jego ewentualne zaniedbania i przeoczenia, stanowią zarazem wyraz woli strony powodowej i pociągają muszą za sobą niekorzystne dla niej skutki procesowe.

W toku procesu podejmuje się działania i rozumowania zmierzające do ustalenia stanu faktycznego. Udowodnienie faktów w świetle przepisów prawa cywilnego, zwłaszcza art. 6 k.c. polega na uznaniu przez Sąd za prawdziwe zdania o tym fakcie. Elementem istotnym jest więc wynik operacji myślowej dokonywanej przez sąd, a nie jedynie dowodzenie w znaczeniu formalnym sprowadzające się do przedstawienia dowodów przez stronę. Materialnoprawny aspekt zagadnienia onus probandi służy do kwalifikacji prawnej negatywnego wyniku postępowania dowodowego., rozumiane jako wskazanie wpływu nieudowodnienia pewnych faktów na wynik procesu. Zgodnie z art. 3 k.p.c. obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach, a ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy obciąża stronę, która z faktów tych wywodzi skutki prawne. W związku z powyższym należy uznać, iż wykrycie prawdy przez Sąd ogranicza się w zasadzie do przeprowadzenia dowodów zgłoszonych przez strony. W procesie cywilnym strony mają obowiązek twierdzenia i dowodzenia tych wszystkich okoliczności mogących, stosownie do treści art. 227 k.p.c., być przedmiotem dowodu.

Mając na uwadze powyższe należy uznać, iż faktów, z których wywodzone jest dochodzone roszczenie powinien w zasadzie dowieść powód, a przy zaprzeczeniu twierdzeniom powoda przez pozwanego to on powinien wykazać istnienie roszczenia.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Strona powodowa poza sformułowaniem żądania nie załączyła do pozwu żadnych wiarygodnych dowodów, które mogłyby potwierdzić jej żądanie. Do pozwu dołączono dokumenty związane z reprezentacją powoda oraz wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu na dzień 22 maja 2015 r., który jest jedynym dokumentem, który powód przedstawia jako mający udowodnić istnienie roszczenia. W tym dokumencie prywatnym, nie korespondującym z wydrukiem z elektronicznego załącznika do umowy cesji wskazano wysokość żądanych kwot oraz wskazano datę umowy rzekomo łączącej pozwanego z poprzednikiem prawnym powoda. Powód nie poczynił jednak nawet minimum wysiłku, aby przedstawić dokumenty wskazujące na istnienie stosunku zobowiązaniowego i zasadności żądania określonych kwot. Poza słowem powoda, iż żądanie jest zasadne, brak jest choćby wyliczeń w jaki sposób obliczono kwotę żądaną przez powoda, od kiedy jest ona wymagalna i co wchodzi w jej skład i z jakiego tytułu.

Przewidziany zasadą ogólną art. 6 k.c. rozkład ciężaru dowodu wywiera oczywisty wpływ na to, kto powinien przedstawić dowody z których wynikała by wysokość i zasadność roszczenia powoda wywodzącego skutki prawne z umowy której treści nawet nie przedstawił.

Z tych względów Sąd oddalił powództwo.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sporu na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 108 k.p.c., obciążając nimi powoda i uznając je za uiszczone w całości.